8e JAARGe. № 3.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar *f* 24.– ℔ halfjr. *f* 12.– ℔ maand *f*.2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 4 JANUARIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is *f* 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

DE VOETGANGER TEGEN WIL EN DANK.

(*Vervolg.*)

Waddilove was nu geheel wanhopend; en terwijl hij zijn onverbiddelijk noodlot vervloekende steeds voortplaste om het, even als in de vertelling van Mijnheer von Woodenblock, drijvende te houden, begon de kramp wanhopige aanvallen op zijne kuiten te doen, en daarbij zijne maag zoo vreesselijk te rommelen door den honger en door de zure vruchten die hij ingezwolgen had, dat zijn toestand met regt onuitstaanbaar te noemen was. Ongelukkige hals! Zijne voetreis om de verbondene vorsten te zien was, hierbij vergeleken, eene kleinigheid. De akeligste schrikbeelden begonnen hem te bestormen. De gedachte aan eene beroerte vervolgde hem als een spook, en de verfrisschende wind die over het vlakke moeras blies, scheen hem bezwangerd met allerlei kwalen en pijnen. Welke gruwelijke zonde had hij toch bedreven, dat hij dus moest bezocht worden met eene straf zwaarder dan het werk-pluizen of den tredmolen. Hij was zich evenwel geen kwaad bewust, maar had integendeel altijd getrouwelijk zijne pligten als man en burger waargenomen. En toch dwaalde hij, wiens afkeer van ligchaamsbeweging boven alles domineerde en bij zijne vrienden tot een spreekwoord geworden was, thans alleen in de duisternis over een moeras, met zijden kousen en dansschoenen aan, zweetende als een vetten os in de hondsdagen, en zonder kans van een einde aan zijn lijden te zien, vóór het aanbreken van den dag, aangenomen dat hij alsdan nog tot de levenden zoude behooren of althans vóór het opkomen der maan, indien er eene maan was! Het was eene wreede en ongekende bezoeking en zij zoude misschien zijn geloof aan eene wakende Voozienigheid een ernstigen schok hebben toegebragt, ware de loop zijner naargeestige gedachten niet ter regter tijd afgeleid door een misstap, die hem met een fikschen smak op een droogen aarden dam deed nederkomen. Te vermoeid om op te staan, en meer dan half overtuigd dat het voor goed met hem gedaan was en hij voor het aanbreken van den dag een lijk zou zijn, strekte Miles zich in zijne volle lengte tegen den dijk uit, en was binnen weinige minuten vast in slaap en rondwarende in het land der vergetelheid; nu eens droomende dat hij kapitein Barclay was en om eene weddingschap eene wandeling van duizend mijlen in duizend uren aflegde, dan weder dat hij als Harlekijn in eene pantomine, gedurende drie vreesselijke uren, een lachlustig publiek met allerlei luchtsprongen den tijd moest korten.

Het was nu bijna negen uur geworden; de maan scheen helder en werd slechts nu en dan door voorbijdrijvende wolken verduisterd; en men kon bij haar licht twee mannen zien, die over het veld liepen naar den dijk, waartegen Miles lag te slapen. Uit hunne kleeding en nog meer uit hunne ongunstige gezigten, viel het gemakkelijk te zien dat zij gaauwdieven van professie waren, uitgezochte staaltjes van het echte ras, zooals men ze in elk dorp vinden kan; kerels die zich een roes drinken wanneer zij maar kunnen; die alles stelen wat hun voor de hand komt; gemeenzaam zijn met de geuren van het paardewed en den knuppel en wien niets dan de gelegenheid ontbreekt om hunne promotie naar de galeijen te verdienen. Een van hen droeg een grijzen kastoren hoed en eene overjas, die hem tot aan de enkels reikte; de andere was blootshoofds. Toen dit waardige paar den slapenden Waddilove, die er sedert een uur lag te droomen, naderde, werd hunne aandacht getrokken door eene plotselinge beweging met zijne beenen en een diepen zucht (als of hij in het karakter van Harlekijn op het punt stond van tegen zijn zin weder den een of anderen halsbrekenden sprong te doen) en haastig toetredende bleven zij voor een paar minuten, onder een veelbeteekenend stilzwijgen, den slapende aanstaren, die op zijne zijde met zijn hoofd in zijne armen begraven, daar lag.

Eindelijk fluisterde de eene, „Zeg eens, Jack, dat ziet er raar uit; ik wil wedden dat hier een van de vrienden aan het werk geweest is!

„Neen, neen, antwoordde zijn kameraad, terwijl hij bukkend Miles voorzigtig op zijn rug legde. — Zoo erg is het niet, hij is alleen maar dronken en zoo stijf als eene deur, daar wil ik op zweren."

„Wel als dat waar is, Jack! hernam de eerste spreker, zijn wijsvinger tegen den neus leggende, dan geloof ik dat wij billijkerwijze verpligt zijn dit heerschap van de zorg voor zijn horologie en cachetten te ontlasten, want hij is kennelijk niet in staat om er zelve op te passen."

„Groot gelijk, Sill, zeide de andere, met een grijns van genoegen, hij is zoo hulpeloos als een pasgeboren kind."

„Kom aan, dan dadelijk maar aan het werk. Jack,

en hebben beiden eenen geëxamineerden scheepsdoctor aan boord.

Voor nadere informatien gelieve men zich te vervoegen bij de gezagvoerders in het *Marine Hotel* of bij

(8) B. J. VAN ECK & CO.

De ondergeteekende wegens vertrek zijne Slagterij stakende, betuigt hiermede zijnen dank aan het geëerde publiek.

(22) J. COHEN.

De ondergeteekende maakt mits deze aan de ouders zijner pupillen bekend dat de lessen ten gevolge van zijne vertraagde terugkomst te Soerabaya eerst op den 23 dezer maand zullen worden hervat.

(11) **E. MEKERN Phz.**

De Heer J. Bernhd. Bodeman heeft onze generale procuratie.

Soerabaya, **B. KOPERSMIT & CO.**
1 *Januarij* 1860. (3)

Dr. HIJMANS logeert voorloopig, tot zich eene geschikte woning opdoet, in het *Marine Hotel.*

(20)

LOGE DE VRIENDSCHAP.

MEESTER RECEPTIE

op Zaturdag den 7den Januarij 1860,

in het loge-gebouw.

(16) *De Secretaris,*
J. HAGEMAN Jcz.

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

ROB

BOYVEAU LAFFECTEUR.

De plantensiroop van Dr. Boyveau Laffecteur, welker echtheid wordt geguarandeerd, is bij de ondergeteekenden verkrijgbaar ad. *ƒ* 10.— per flesch van 16 oncen en à *ƒ* 100.— per 12 fleschen.

De geneeskrachtige eigenschappen van den **Rob** in alle ziekten die voortspruiten uit onzuiverheid van het bloed, is, zelfs in de hardnekkigste kwalen, zóó zeer bewezen, dat dezelve geene aanbeveling meer behoeft.

(19) **LE ROY & CO.**

PAS ONTVANGEN en UITGEPAKT.

EEN PRACHTIG FACTUUR.

Nieuw Smaak parasols, alsmede **Waaijers.**
Geborduurde Doopjurken.
id. Rokken.
id. Strooken.
id. Tusschenzetsels.
Gedamasseerd Gordijn-Goed.
Klamboe-Goed.
Gordijn-kant.
Franjes,
en **prachtige Linten.** bij

(17) **J. KOOSE.**

GOM-ELASTIEKE

OVERSCHOENEN

eerste qualiteit, ad *ƒ* 5.— per paar; bij

(21) LE ROY & CO.

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

Dit wonderbaar geneesmiddel zoo algemeen bekend in Holland wordt thans met het beste en gelukkigste gevolg in Java gebruikt. Gelukkiglyk zyn deze Pillen in de hospitalen ingevoerd geworden en hebben dezelve wonderbare genezingen bewerkstelligd in gevallen die men als hopeloos beschouwd. Voor Lever en Maag ongesteldheden zyn ze een zeker geneesmiddel, en de ontstekende galachtige krankheden, zoo gemeen in heete luchtstreken, de ongeregeldheden van het ligchaamsgestel voortvloeyende uit gebrek aan veerkracht, ten gevolge der kwyning welke altyd meer of min uit eene langdurige hitte ontstaat, kunnen nimmer zoo volkomen genezen worden als door Holloway's Pillen. Dezelve hergeven aan maag, lever en nieren, wanneer de een of ander dezer organen ongesteld is, eene gezonde actie. (1530)

De ondergeteekenden hebben regtstreeks van Professor Hollowaij ontvangen een nieuw factuur zijner medicijnen, die doorloopend ten hunnent verkrijgbaar zijn in doozen en in potten van *ƒ* 1.—, van *ƒ* 3.—, en van *ƒ* 5.— elk, naar gelang van derzelver grootte.

LE ROY & CO.

STEMPELPERS

VAN

LE ROY & CO.

De ondergeteekenden leveren hun postpapier met naam of initialen gestempeld, tegen denzelfden prijs als het ongestempelde.

Voor de zoo algemeen gewilde *hoogdruk*-visitekaartjes rekenen zij niet meer als voor gewone druk. (1591)

BENOEMINGEN, BESLUITEN, enz.

JAVASCHE COURANT

van den 31sten *December* 1859 No. 105.

Buitenzorg *den* 25sten *December* 1859. (No. 7.)

(*Staatsblad no.* 110.)

Gelezen, enz.

De Raad van *Nederlandsch-Indie* gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Er in toe te stemmen, dat tot het afdoen der zaken, bedoeld bij art. 108 van het reglement op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie in *Nederlandsch-Indie*, door den resident van *Soerabaija* mede te *Modjokerto* zittingen gehouden worden.

Afschrift, enz.

Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. Loudon.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de opzigter der derde klasse bij de burgerlijke openbare werken F. W. Kuijpers.

GESTELD:

Ter beschikking van den resident van Westerafdeeling van Borneo, de opziener bij de houtbosschen in de residentie Madioen D. Macalester Loup.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Uit Z. M. militaire dienst, de eerste luitenant der infanterie F. C. Timmler.

GEPLAATST:

Bij de civiele en militaire geneeskundige dienst te Ngawi, de officier van gezondheid der 2de klasse J. J. James, thans ter beschikking te Batavia.

OVERGEPLAATST:

Bij het 1ste bataillon infanterie te Djokdjokarta, de majoor A. Abeleven, van het 8ste bataillon te Ngawi.

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 4den Januarij 1860.

TELEGRAM van SINGAPORE.

De op *den* 2*den Januarij* te Singapore aangekomen mailpakketten brengen de tijding dat er in Nederland sprake was van de benoeming van den Hoogwelgeb: Heer van Zuylen van Nyeveldt tot Gouverneur-Generaal. De vijandelijkheden tusschen Spanje en Marokko hadden eene aanvang genomen, terwijl de verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland zich verbeterd had.

In den handel was eenige meerdere levendigheid. Zoo als wij gisteren reeds melden is

Suiker, *ƒ* 37½ en in Engeland 18 pence hooger.
Rijst, „ 6 en *ƒ* 8½.
Huiden, 46½ tot 60.
Tabak, 36 — 96.
Tin, 79.
Kamfer, 72.
Lange peper, 21.
Gum elast: 130.
Gutta percha, 65.
Gambier, 10.
Koffij,
Thee,
Cochenille,
Arak, } *Onveranderd.*

Wij vernemen per telegraaf dat het vonnis, in zake het openbaar ministerie contra de heer H. J. Lion, hoofdredacteur van het *Bataviaasch Handelsblad*, is gewezen, en laatstgenoemde daarbij door den raad van justitie te Batavia is veroordeeld tot tien maanden gevangenisstraf.

Batavia. Ten vervolge op het voorkomende in ons nommer van 30 November jl. zijn wij in staat gesteld de onderstaande, sedert in het tarief der *Red Sea and India Telegraph Company* gebragte wijzigingen, mede te deelen.

De kosten van een eenvoudig berigt, niet meer dan twintig woorden lang, met inbegrip van het adres zijn:

van Engeland naar Suez (met inbegrip van de kosten tot Alexandrie) 2 pd. st. 0.0
„ „ „ Kosseir.................. 2 „ „ 7.0
„ „ „ Suakin.................. 2 „ „ 17.0
„ „ „ Aden.................. 3 „ „ 16.0
„ „ „ ieder telegraafstation in Indie 4 „ „ 0.0

Voor elke tien woorden of minder, welke de twintig woorden te boven gaan, zal even als vroeger de halve prijs van een eenvoudig berigt betaald worden. Dus voor een berigt van Engeland naar Indie van 20—30 woorden 6 pd. st; van 30—40 woorden 8 pd. st.

(*J. C.*)

Batavia. In den ochtend van den 29sten dezer zijn drie kompagnien van het 7de bataillon ingescheept, met bestemming naar Bandjermassing.

De 6de kompagnie is aan boord van de stoomboot *Macassar*, benevens de volgende officieren:

de 1ste luitenant der genie Kaspersz,
de 2de „ der artillerie Winter,
de betaalmeester 2de klasse Douglas

---

en met deze woorden knielde een der gauwdieven naast Miles neder en haalde met al de behendigheid van een meester in het vak zijn gouden horologie met massieven ketting en cachetten voor den dag; terwijl de andere zijne zakken doorsnuffelde, waar uit hij spoedig, met triomferenden blik eene welgevulde zijden beurs te voorschijn haalde.

Dit gedaan zijnde, ontlastten zij Waddilove van zijnen hoed en pruik, en zouden hem zelfs zijne kleederen uitgetrokken hebben, waren hunne voornemens niet verijdeld door een trompetachtig gesnurk van den slaper, dat hunne teedere zenuwen zoodanig schokte, dat zij dwars over de weide aan den haal gingen als of de duivel hen op de hielen zat.

Miles bleef intusschen in diepe rust, maar tegen elf uur ontwakende, sprong hij op en keek om zich heen met evenveel verwondering als Abou Hassam, toen hij zich, klaar wakker, in het praalbed van Kalif Haroen vond zitten. Hij herkreeg echter spoedig zijne bezinning; door den slaap verfrischt en door eenen geweldigen honger tot verdere inspanning aangevuurd, deed hij eerst een paar sprongen in het rond om de stramheid uit zijne knieën weg te nemen en begon toen zijnen terugtogt naar Caversham, zonder vrees van weder van den weg te raken, want de maan scheen in al haren luister over het veld en deed hem zien dat hij alleen van het regte pad gescheiden was door eene streek moerasgrond, aan welker kant het dijkje lag, dat hij tot rustplaats had gekozen.

Op den oogenblik dat hij zich op weg wilde begeven kreeg hij een ongewoon gevoel van koude op zijn hoofd en zijne hand aan zijn voorhoofd brengende, bemerkte hij tot zijne onuitsprekelijke verbazing dat zijn hoed en pruik gedeserteerd waren. Hoe kwam dat nu weder? Was hier de duivel in het spel? of had misschien de een of andere rondzwervende kabouter er pleizier in gehad zich met de bewuste artikelen een deftig aanzien te geven? Maar neen; het was hier geen werk van bovennatuurlijke magten, zoo als de arme Waddilove spoedig tot zijne schade bemerkte, toen hij, naar zijn horologie tastende om te zien hoe laat het was, ontdekte dat dit insgelijks gevlogen was, waarschijnlijk om zijn hoed en pruik gezelschap te houden, en ook zijne beurs denzelfden weg was gegaan! De taal is te arm om een denkbeeld te geven van de razernij, waaraan Miles bij deze ontdekkingen ten prooi was; het zij daarom genoeg te zeggen dat hij, na bij wijze van minuutschoten, een duizendtal vloeken losgelaten te hebben, zoodat zijn gezigt van inspanning bont en blaauw was, zijnen zakdoek uithaalde en dien om zijn kaal hoofd bond, op de wijze van eene oude Iersche appelvrouw, en toen den weg opsnelde met dien koortsachtigen, onzekeren tred, die aan menschen, die onder zenuwachtige aandoeningen lijden, eigen is.

Nagenoeg tegenover den kruisweg naar Mijrtle Lodge, was eene poort, van waar een slingerend voetpad naar Caversham park leidde. Dit pad liep naar een hek, niet ver van den ingang van het dorp, en daar dit een belangrijken hoek van zijnen weg afsneed, besloot Miles, die het bij zijn vertrek naar Mijrtle Lodge misgeloopen was, daarvan nu gebruik te maken, daar hij vóór alles wenschte de herberg te bereiken en zich van een avondmaal en een bed te verzekeren, voordat zij voor den nacht gesloten werd. Daar hij stevig doorstapte en niet langer door de hitte gehinderd werd, kwam hij goed vooruit en was reeds tot aan de omheining van het park genaderd waar die langs het voetpad, en in een zwaar begroeiden hollen weg uitliep, toen hij verschrikt werd door het hooren van fluisterende stemmen digt in zijne nabijheid, hetgeen onmiddelijk door den knal van een geweer gevolgd werd. De vredelievende Waddilove had denzelfden onoverwinnelijken afkeer van vuurwapenen als koning Jacobus van een ontbloot zwaard; hij kon zelfs geen geweer zien zonder te rillen; men oordeele dus over zijnen schrik bij het hooren van het schot, gepaard met een geritsel in de heg, alsof eene bende wilddieven zich daardoor een weg naar het voetpad baande. Door vrees overmeesterd en zeker dat, als hij gezien werd, zij hem voor een veldwachter zouden houden en natuurlijk doodschieten, en de vergissing niet eerder zoude bemerkt worden voordat hij als een patrijs op den grond lag, met een vijf en twintigtal schoten hagel in het lijf, verliet hij dadelijk het voetpad en dook in het dikke struikgewas ter zijde van den weg, waar hij zoo digt mogelijk in elkander kroop, ongevoelig voor de doornen en brandnetels, die hem op eene vrij stekelige wijze in hun midden ontvingen.

(*Wordt vervolgd.*)

en de officier van gezondheid 3de klasse van Andringa.

Aan boord van de stoomboot *Menado* zijn de 2de en 3de kompagnie, benevens de officier van gezondheid 3de klasse van Riemsdijk.

Nadat de troepen in de prauwen waren, zijn deze gezamentlijk door de *Bennett*, onder een driewerf hoera, naar de reede gesleept.

Wij zijn overtuigd dat zij, even als hunne dappere makkers op Celebes, op Borneo een lauwer te meer zullen voegen bij den krans die de Nederlandsche wapenen in Indie siert. Onze beste wenschen vergezellen hen.

BATAVIA — Het is aan de ijverige en onvermoeide nasporingen van de policie te Meester Cornelis, die steeds allen lof verdient, mogen gelukken, een gruwelijken moord, nu bijkans twee jaren geleden op den Inlander *Bidan* gepleegd, aan het licht te brengen en de daders van die euveldaad te arresteren.

De Inlander *Bidan*, landbouwer in de kampong *Tjawang*, in het zuiderkwartier der ommelanden, zoon van den Inlander *Moeng*, werd nu omstreeks twee jaren uit zijne kampong vermist.

Aanvankelijk hechtte men aan deze afwezigheid niet veel gewigt, wijl het vaak gebeurt dat Inlanders, wegens kleine geschillen en huisselijk ongenoegen, zich soms maanden lang uit hunne kampong verwijderen en dan eerst terugkeeren, waneer hunne gemoederen tot bedaren zijn gekomen. Doch toen *Bidans* wegblijven aanhield en men geene narigten hoegenaamd van zijn oponthoud kon verkrijgen, baarde zijn afwezen ongerustheid, en was het eerst toen dat men daarvan de policie deed kennis dragen.

Niets werd verzuimd, om *Bidan* op het spoor te komen, doch alles bleef even vruchteloos, tot nu korten tijd geleden eenige onvoorzigtige uitlatingen van personen, die aan deze misdaad de hand schijnen te hebben geleend, deden uitlekken dat hij zou zijn verslagen.

Den nacht vóór zijne verwijdering had hij doorgebragt ten huize van den Inlander *Ngantong*, in de kampong *Tjawang*.

Op dezen viel natuurlijk eerst de suspicie, dat was er werkelijk misdaad gepleegd, hij daarvan niet kon onkundig gebleven zijn. Hij werd dus gevat en bekende al ras, dat *Bidan* in den bewusten nacht, omstreeks te drie uren in de morgen, toen hij op een balé balé in het opene voorhuis van *Ngantong* lag te slapen, door de Inlanders *Kingkeet* en *Limoen*, door een doodelijken slag op het hoofd, met een houten hamer (geganden) is afgemaakt, waarna zij hem vastbonden, in een put van den Inlander *Ayne* wierpen en den put dempten.

De policie stelde onmiddelijk een plaatselijk onderzoek in, en deed de gedempte put, waarop katjang was geplant, weder uitgraven, waarop men ter diepte van circa 3 vadem, een menschelijk geraamte, in eene zittende houding en met de handen op den rug gebonden aantrof, dat bij de minste aanraking uit één viel.

Het baadje en een gedeelte van de broek, als ook het touw, waren nog niet vergaan, en zelfs de kleuren dier kleedingstukken nog duidelijk zigtbaar.

Aan dezen en aan een ring, die nog aan een der vingers stak, herkende *Moeng*, *Bidans* vader, het geraamte, als dat van zijn verslagen zoon.

Kingkeet en *Limoen* werden onverwijld gearresteerd, en hoezeer eerst halstarrig de hun ten laste gelegde misdaad ontkennende, beleden zij echter later hunne schuld.

Uit hunne afgelegde verklaringen is gebleken, dat *Limoen*, met behulp van *Kingkeet*, *Bidan* heeft verslagen, omdat deze een ongewenschten minnhandel zou hebben aangeknoopt met *Limoens* stiefdochter *Kono*.

Ngantong en *Aijde* hebben verklaard de gepleegde misdaad niet te hebben durven openbaren, uit vrees voor eene bedreiging van *Limoen* en *Kingkeet*, dat hun anders een gelijk lot als *Bidan* voor de deur zou staan.

Het laat zich vermoeden, dat *Bidan*, hoezeer hem slechts een enkele slag met den houten hamer op het hoofd was toegebragt, niet daaraan zal zijn bezweken; maar dat hij waarschijnlijk daardoor bedwelmd, in den put door verstikking den dood zal hebben gevonden.

BALI. — Den 28sten Nov. is de adsistent-resident, gecommitteerde voor de zaken van Bali en Lombok, in gezelschap van den ambtenaar S. T. Nieuwenhuizen naar Boeleleng vertrokken, ten einde dezen als controleur aldaar te installeren. Bij die gelegenheid bespeurde de adsistent-resident, dat de contracten, door Boeleleng met Karang-Asem, Bangli en Tabanan op aanzoek van het gouvernement gesloten, naar wensch werkten en onderlinge geschillen geheel in overeenstemming met die contracten werden uitgemaakt. Het verbeteren van den weg van Boeleleng naar Djembrana en de te Koetoel en te Yeh Hembang opgerigte passanggrahan's hebben de gemeenschap tusschen beide landen aanmerkelijk vermeerderd en den handel doen toenemen, zoodat kudden van 50 tot 80 runderen en paarden niet zelden van de eene naar de andere plaats langs boven bedoelden weg trekken. De vorstelijke familie te Boeleleng was zeer ingenomen met de in het voorjaar plaats gehad hebbende regeling der landrenten. Zij waren zonder moeijelijkheden geëind; zoowel de inkomsten van den vorst, als die der panggewa's waren belangrijk toegenomen, hoewel de landrentschuldigen niet meer dan vroeger hadden betaald: slechts de inners dier belasting, de Sedahan's waren met de nieuwe regeling minder tevreden, omdat zij thans buiten de mogelijkheid zijn, om zoo als vroeger, een groot gedeelte der geïnde renten te verduisteren.

Met de vaccine bleef men steeds ingenomen.

Na de afschaffing op aanraden van den gecommiteerde van het *schaken eener vrouw met geweld* (Ngedjoek) is dit misdrijf niet meer voorgekomen.

Tijdens zijn aanwezen te Boeleleng had de gecommitteerde weder gelegenheid, om door zijn invloed de op een gepleegd misdrijf toegepaste harde Balinesche wetten meer in overeenstemming met de Westersche begrippen van regt en menschelijkheid te wijzigen.

In het overige gedeelte van Bali was alles rustig en liet de verhouding tot het gouvernement niets te wenschen overig.

(*J. B.*)

FRANKRIJK.

— Men heeft opgemerkt, dat de Keizerin sedert eenige dagen tegenwoordig is bij alle ministerraden, waarin de Keizer voorzit. Men wil natuurlijk hieruit zien dat de keizer de keizerin op de hoogte wil houden van alle politieke beraadslagingen voor het geval dat H. M. zich andermaal met het regentschap zou moeten belasten. De voorzorg doet plannen vreezen.

— Er hebben in de laatste dagen talrijke bijeenkomsten plaats gehad tusschen den graaf Walewski, prins Metternich en lord Cowley.

— De werkzaamheden aan den vorstelijken grafkelder te St. Denis worden ijverig voortgezet. Het voor de Keizerlijke familie bestemde gedeelte is bijna gereed, terwijl, naar men zegt, reeds toebereidselen worden gemaakt om het stoffelijk overschot van den hertog van Reichstadt uit weenen derwaarts over te brengen.

ENGELAND.

— Er is alhier eene actien-maatschappij opgerigt, met het doel om de in Zuid-Australie ontdekte kopermijnen, welke men zegt, dat zeer rijk zijn, te exploiteeren. Zij wil een kapitaal van £ 160,000 in aandeelen van £ 2 bijeenbrengen.

— De hoogescholen van Oxford en Cambridge hebben dezer dagen besloten, gezamenlijk eene zending tot verbreiding van Christendom en beschaving in Midden-Afrika te stichten. Deze stap is vooral aan den invloed en de ontdekkingen van den beroemden reiziger Livingstone toe te schrijven. Het plan is, om weldra niet minder dan zes zendeling leeraars onder de leiding van eenen bisschop van de Anglikaansche kerk uit te zenden. Het bevorderen van de wetenschap en van nuttige bedrijven, als de katoenteelt en al wat tot uitroeijing van den slavenhandel in het binnenland van Afrika zou kunnen strekken, is in het doel der zending ingesloten. Men verwacht veel goeds van haar streven, en hoopt voor haar begunstiging van de kroon en van het parlement, en medewerking van het Engelsche volk te verkrijgen.

— Zaturdag jl. is het groote feestmaal der conservative partij te Liverpool gehouden om de opname van lord Derby in de orde van den Kousenband plegtstatig te vieren. Bij die gelegenheid is hem een adres van gelukwensching aangeboden, vervat in een zilveren koker, met gouden en andere kostbare ornamenten. Het adres voorzien van 7000 handteekeningen, alle van de conservative partij te Liverpool, en doet hulde aan de staatkunde van lord Derby, terwijl zijne laatste aftreding als eerste minister, het gevolg van eene parlementaire coalitie, betreurd wordt.

Lord Derbij vatte, nadat het adres hem was ter hand gesteld, het woord op en zeide onder anderen: Het doet mij leed, de verschillende partijen in het Huis der Gemeenten in haren tegenwoordigen betreurenswaardigen toestand te zien, want daaruit kan niets anders dan nadeelen voor het land voortspruiten. Immers is het zonneklaar, dat geene der partijen, die het Huis verdeelen, thans eene voldoende meerderheid vormen kan, om een krachtig bewind zamen te stellen. Iedere partij, die aan het bewind is, is thans zoo zwak, dat zij zich elk oogenblik blootgesteld ziet, om door eene coalitie van de overige talrijke fractien omver geworpen te worden. Wij zijn hier vereenigd, om onze gehechtheid te betuigen aan de ware beginselen van het *conservatisme* (toejuichingen). Ik wil door dat woord geen tegenstand tegen wezenlijk nuttige veranderingen te kennen geven; integendeel het sluit alle trapswijze en veilige maatschappelijke verbeteringen in, die in het algemeen belang zijn. Maar ik wil er door zeggen, dat het conservatisme een vijand is van de hevigheid der demagogie, en als zoodanig eene behoefte is voor het land. Onze beginselen hebben dan ook zoozeer wortel geschoten, dat, wanneer wij te rade gaan met de overdrevene vrees onzer tegenstanders, wij ons de volstrekte meerderheid in het Parlement moeten toekennen. Wat intusschen het tegenwoordige kabinet betreft, ik verlang niettegenstaande de toeneming onzer krachten, het niet onmiddellijk omver geworpen te zien. Er zijn evenwel overwegingen, die boven de partij-belangen staan en die in mijne oogen meer gewigt hebben: die overwegingen raken de belangen der kroon, den roem des lands onder de vreemde natien en den eerbied van het parlement zelf. Deze overwegingen pleiten voor eene verandering van kabinet, dat door eene geringe meerderheid van een half dozijn grillige stemmen in het parlement is ontstaan. Het is waar, wij hebben toen wij aan het bewind waren moeijelijkheden ondervonden; maar ik geloof, dat de moeijelijkheden van het tegenwoordige kabinet niet minder zijn. Zooveel is ten minste zeker, dat onze betrekkingen met het buitenland thans op verre na niet zoo vriendschappelijk zijn als voor eenige maanden. Het tegenwoordige kabinet is verlegen met de Italiaansche kwestie, en ik hoop, ik reken er zelfs op, dat het trouw zal blijven aan het eens opgevatte voornemen, om zich niet te wikkelen in de onderhandelingen van een congres, waartoe men de regering voorstellen zal doen.

Hierna vatte lord Malmesburij het woord, en deed uitkomen, hoe zeer de verstandhouding met eene naburige natie netelig was, toen hij aan het bestuur was gekomen. Die dagen van gevaar zijn thans voorbij, en hij hoopte dat eene vredebreuk met die natie nimmer weder zoo dreigend mogt worden als destijds. Eene alliantie met Frankrijk toch was voor Engeland van het uiterste belang. Hij verklaarde voorts dat het conservative kabinet, waartoe hij behoord had, in der tijd, zonder eenige aarzeling, den Keizer der Franschen erkend had, toen de Franschen hem als zoodanig gekozen hadden. Overigens had hij reeds vroeger persoonlijk den Keizer, alsmede zijne groote hoedanigheden leeren kennen zelfs voor dat hij in Engeland als balling was gekomen.

De Heer Disraeli verklaarde hierna, dat hij altijd eene staatkunde van vrede was toegedaan. Maar hij haastte zich er bij te voegen, dat eene mogendheid, wie ook, die in Engelands binnenlandsche oneenigheden, in zijne partij-worstelingen eene gunstige gelegenheid meent te vinden voor eerzuchtige bedoelingen of vijandelijke aanrandingen, zich bitter teleurgesteld zou vinden, want de geheele volksgeest zou zich daartegen verheffen en daartegen opkomen met alle kracht, waarover Groot Brittannie kan beschikken (*levendige toejuichingen.*)

— De *Times* dringt er op aan, dat de Chinesche oorlog met of zonder Frankrijk in Maart worde ondernomen, om dien met den meesten spoed voort te zetten

ITALIE.

— Door dagen is door den generaal Garribaldi eene proclamatie aan de bevolking van Napels gerigt, strekkende om haar tot opstand te bemoedigen.

— In eene circulaire der pausselijke regering worden de redenen opgegeven, welke dat gouvernement hebben aangespoord om den graaf Della Minerva, den Sardinischen gezant te Rome, zijn afscheidspas te zenden. In die circulaire zet de pausselijke regering de bezwaren uiteen, welke bij haar hebben bestaan in het algemeen tegen Sardinie, en in het bijzonder tegen den Piemonteschen vertegenwoordiger. Zij verwijt aan het gouvernement van Turin, dat het zich ten aanzien van Romagna op eene wijze heeft gedragen, waardoor dadelijk inbreuk is gemaakt op de onzijdigheid der pausselijke regering, en dat het de tractaten heeft geschonden, mitsgaders het regt der volken, door de inlijving, waartoe de nationale vergadering te Bologna heeft besloten, te aanvaarden. Met nadruk doet de pausselijke regering uitkomen, dat de vergadering, aldus te werk gaande: „zich heeft geplaatst in eenen toestand van oproer tegenover haren wettigen souverein." Wat graaf Della-Minerva aangaat, deze wordt in de circulaire zeer bepaald beschuldigd van eene openbare vertooning in zijn belang te hebben willen uitlokken, door, na het ontvangen van zijne afscheidspassen, zijn verblijf te Rome te hebben willen verlengen, waardoor hij de pauselijke regering heeft genoodzaakt om zich te verstaan met den bevelhebber van het Fransche observatieleger, ten einde wanordelijkheden te voorkomen en de openbare orde te handhaven.

— Uit Napels wordt berigt, dat de lavastroomen, die sedert 1858 bijna onophoudelijk uit den Vesuvius vloeijen, thans aanleiding tot ongerustheid beginnen te geven aan de bewoners van Portici en San Jorio. Hetgeen deze uitbarsting onderscheidt van anderen is, dat zij gedurende 18 maanden aanhoudt. In de annalen van de Vesuvius, welke loopen tot aan het jaar 79 n. Chr, toen Pompeji werd bedolven, komen zoodanige verschijnselen niet voor. De drie hevigste uitbarstingen waren in het jaar 1631, toen Napels gedurende 16 uren werd bedreigd; die van 1737, toen de lava bijna de geheele stad Roesina verwoestte; en die van 1794 toen de lava in twee uren tijds twee mijlen bedekte. Thans, zijn bijna drie mijlen overstroomd.

Men berekent, dat uit den nieuwen krater, die in het vorige jaar door eene aardbeving is ontstaan, reeds meer dan 22 millioen kubieke ellen lava zijn uitgeworpen; de hitte van de lava bedraagt ongeveer 1000 graden Reaumur.

De Koning en de koningin bezoeken menigmaal de ongelukkige eigenaars der woningen, die onder een gloeijenden stroom zijn bedolven en geven hun op allerlei wijze ondersteuning.

De ciceroni maken thans medailles van lava met de borstbeelden van de Koningin en den koning, van Napoleon III, Victoria, Victor Emmanuel, en zelfs van Mazzini, Murat en Garibaldi.

— De dagbladen van Florence berigten dat het garnizoen dier stad den 23sten Oct. na het bijwonen eener militaire mis, trouw aan Koning Victor Emanuel gezworen heeft.

— De voorloopige regering van Toscane heeft onder de netelige omstandigheden van dezen tijd nog geld en tijd over voor het bevorderen der schoone kunsten. Het heeft besloten een aantal gewrochten van schilder- en beeldhouwkunst, alle strekkende om het volksgevoel der Italianen uit te drukken en aan te kweeken, op 's lands kosten te doen uitvoeren, en het heeft daarvoor bij besluit van den 17den Oct. een programma vastgesteld, zoodat de modellen en schetsen der uit te voeren kunstwerken door de kunstenaren voor het einde van dit jaar aan de akademie van beeldende kunsten te Florence ter beoordeeling zullen worden aangeboden.

Het Oostenrijksche gouvernement daarentegen heeft bekend gemaakt dat de hoogeschool van Padua, wegens de in Italië heerschende beweging der gemoederen, ook gedurende het winter-halfjaar 1859—1860 gesloten zal blijven, en dat zij naderhand in geen geval weder voor anderen dan ingezetenen van Oostenrijksch Italië zal worden opengesteld.

DUITSCHLAND.

Door den president der *Vereeniging van kunstenaars tot onderlinge ondersteuning en hulp*, te Dusseldorp, is door middel van eene circulaire de aandacht van alle kunstenaars en kunstliefhebbers gevestigd op het misbruik, dat er van het copiëeren van schilderijen in olieverf gemaakt wordt, hetgeen in de laatste jaren op zulk eene schikbarende wijze is toegenomen, dat men het noodig geacht heeft op middelen bedacht te zijn, om aan deze zwendelarij paal en perk te stellen. Men vindt namelijk zoogenaamde kunsthandelaars, die orgineele werken van bekende meesters, fabriekmatig door in verval geraakte of van talent ontbloote personen in dagloon laten copieeren, waarbij men zorg draagt dat de monogrammen of onleesbaar òf met verandering vande eene of andere letter geschreven worden, ook wel met bijvoeging van het woordje *naar*, dit laatste echter zoo, dat het achter de vergulde lijst verborgen is. Deze copieen worden dan in groot aantal den liefhebbers aangeboden, onder eigen of vreemde namen op verkoopingen gebragt en tot betrekkelijk goede prijzen verkocht. Soms worden op de verkoopingen eerst de originelen vertoond, om later uit de lijst genomen en met copieen verwisseld te worden en dergelijke kunstgrepen meer. Als voorbeeld wordt aangehaald, dat een der ijverigste zoogenaamde kunsthandelaars van die soort, die wegens een zoodanig bedrog teregt stond, volgens eigen bekentenis voor de regtbank, een schilderij van een meester te Dusseldorp 21 maal had doen copieeren; terwijl uit het getuigenverhoor bleek, dat zulke copieen tegen een dagloon van 25 sgr. tot 1 th. vervaardigd worden.

— Volgens het *Dresdener Journal* zal Engeland, zonder voorawaarden te stellen, een gevolmagtigde naar het congres zenden. Het blad wil weten, dat het congres te Parijs zal vergaderen.

— Voortdurend wordt door den ministerraad behandeld het vraagstuk, rakende de betrekking, waarin Venetie tot het Keizerrijk zal komen. De stemming, welke alhier ten dien opzigte heerscht, is bijna lijnregt in strijd met hetgeen in den brief van Keizer Napoleon aan Koning Victor Emmanuel nopens de toekomst van Venetie wordt gelezen. Het laat zich zeer betwijfelen, of er ten dezen op-

BENOEMINGEN, BESLUITEN, enz.

JAVASCHE COURANT
van den 31sten *December* 1859 No. 105.

BUITENZORG *den 25sten December* 1859. (No. 7.)
(*Staatsblad no.* 110.)

Gelezen, enz.
De Raad van *Nederlandsch-Indie* gehoord;
Is goedgevonden en verstaan:
Er in toe te stemmen, dat tot het afdoen der zaken, bedoeld bij art. 108 van het reglement op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie in *Nederlandsch-Indie*, door den resident van *Soerabaija* mede te *Modjokerto* zittingen gehouden worden.
Afschrift, enz.
Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Civiel Departement.
ONTSLAGEN:
Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de opzigter der derde klasse bij de burgerlijke openbare werken F. W. Kuijpers.

GESTELD:
Ter beschikking van den resident van Westerafdeeling van Borneo, de opziener bij de houtbosschen in de residentie Madioen D. Macalester Loup.

Militair Departement.
ONTSLAGEN:
Uit Z. M. militaire dienst, de eerste luitenant der infanterie F. C. Timmler.
GEPLAATST:
Bij de civiele en militaire geneeskundige dienst te Ngawi, de officier van gezondheid der 2de klasse J. J. James, thans ter beschikking te Batavia.
OVERGEPLAATST:
Bij het 1ste bataillon infanterie te Djokdjokarta, de majoor A. Abeleven, van het 8ste bataillon te Ngawi.

NEDERLANDSCH INDIE.
SOERABAYA, den 4den Januarij 1860.

TELEGRAM van SINGAPORE.
De op *den 2den Januarij* te Singapore aangekomen mailpakketten brengen de tijding dat er in Nederland sprake was van de benoeming van den Hoogwelgeb: Heer van Zuylen van Nyeveldt tot Gouverneur-Generaal. De vijandelijkheden tusschen Spanje en Marokko hadden eene aanvang genomen, terwijl de verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland zich verbeterd had.
In den handel was eenige meerdere levendigheid. Zoo als wij gisteren reeds melden is
Suiker, *f* 37½ en in Engeland 18 pence hooger.
Rijst, „ 6 en *f* 8½.
Huiden, 46½ tot 60.
Tabak, 36 — 96.
Tin, 79.
Kamfer, 72.
Lange peper, 21.
Gum elast: 130.
Gutta percha, 65.
Gambier, 10.
Koffij,, **Thee,**, **Cochenille,**, **Arak,** } *Onveranderd.*

Wij vernemen per telegraaf dat het vonnis, in zake het openbaar ministerie contra de heer H. J. Lion, hoofdredacteur van het *Bataviaasch Handelsblad*, is gewezen, en laatstgenoemde daarbij door den raad van justitie te Batavia is veroordeeld tot tien maanden gevangenisstraf.

BATAVIA. Ten vervolge op het voorkomende in ons nommer van 30 November jl. zijn wij in staat gesteld de onderstaande, sedert in het tarief der *Red Sea and India Telegraph Company* gebragte wijzigingen, mede te deelen.
De kosten van een eenvoudig berigt, niet meer dan twintig woorden lang, met inbegrip van het adres zijn:

van Engeland naar Suez (met inbegrip van de kosten tot Alexandrie)	2	pd. st. 0.0
„ „ „ Kosseir	2	„ „ 7.0
„ „ „ Suakin	2	„ „ 17.0
„ „ „ Aden	3	„ „ 16.0
„ „ „ ieder telegraafstation in Indie	4	„ „ 0.0

Voor elke tien woorden of minder, welke de twintig woorden te boven gaan, zal even als vroeger de halve prijs van een eenvoudig berigt betaald worden. Dus voor een berigt van Engeland naar Indie van 20—30 woorden 6 pd. st; van 30—40 woorden 8 pd. st.
(*J. C.*)

BATAVIA. In den ochtend van den 29sten dezer zijn drie kompagnien van het 7de bataillon ingescheept, met bestemming naar Bandjermassing.
De 6de kompagnie is aan boord van de stoomboot *Macassar*, benevens de volgende officieren:
de 1ste luitenant der genie Kaspersz,
de 2de „ der artillerie Winter,
de betaalmeester 2de klasse Douglas

---

en met deze woorden knielde een der gauwdieven naast Miles neder en haalde met al de behendigheid van een meester in het vak zijn gouden horologie met massieven ketting en cachetten voor den dag; terwijl de andere zijne zakken doorsnuffelde, waar uit hij spoedig, met triomferenden blik eene welgevulde zijden beurs te voorschijn haalde.

Dit gedaan zijnde, ontlastten zij Waddilove van zijnen hoed en pruik, en zouden hem zelfs zijne kleederen uitgetrokken hebben, waren hunne voornemens niet verijdeld door een trompetachtig gesnurk van den slaper, dat hunne teedere zenuwen zoodanig schokte, dat zij dwars over de weide aan den haal gingen als of de duivel hen op de hielen zat.

Miles bleef intusschen in diepe rust, maar tegen elf uur ontwakende, sprong hij op en keek om zich heen met evenveel verwondering als Abou Hassam, toen hij zich, klaar wakker, in het praalbed van Kalif Haroen vond zitten. Hij herkreeg echter spoedig zijne bezinning; door den slaap verfrischt en door eenen geweldigen honger tot verdere inspanning aangevuurd, deed hij eerst een paar sprongen in het rond om de stramheid uit zijne knieën weg te nemen en begon toen zijnen terugtogt naar Caversham, zonder vrees van weder van den weg te raken, want de maan scheen in al haren luister over het veld en deed hem zien dat hij alleen van het regte pad gescheiden was door eene streek moerasgrond, aan welker kant het dijkje lag, dat hij tot rustplaats had gekozen.

Op den oogenblik dat hij zich op weg wilde begeven kreeg hij een ongewoon gevoel van koude op zijn hoofd en zijne hand aan zijn voorhoofd brengende, bemerkte hij tot zijne onuitsprekelijke verbazing dat zijn hoed en pruik gedeserteerd waren. Hoe kwam dat nu weder? Was hier de duivel in het spel? of had misschien de een of andere rondzwervende kabouter er pleizier in gehad zich met de bewuste artikelen een deftig aanzien te geven? Maar neen; het was hier geen werk van bovennatuurlijke magten, zoo als de arme Waddilove spoedig tot zijne schade bemerkte, toen hij, naar zijn horologie tastende om te zien hoe laat het was, ontdekte dat dit insgelijks gevlogen was, waarschijnlijk om zijn hoed en pruik gezelschap te houden, en ook zijne beurs denzelfden weg was gegaan! De taal is te arm om een denkbeeld te geven van de razernij, waaraan Miles bij deze ontdekkingen ten prooi was; het zij daarom genoeg te zeggen dat hij, na bij wijze van minuutschoten, een duizendtal vloeken losgelaten te hebben, zoodat zijn gezigt van inspanning bont en blaauw was, zijnen zakdoek uithaalde en dien om zijn kaal hoofd bond, op de wijze van eene oude Iersche appelvrouw, en toen den weg opsnelde met dien koortsachtigen, onzekeren tred, die aan menschen, die onder zenuwachtige aandoeningen lijden, eigen is.

Nagenoeg tegenover den kruisweg naar Mijrtle Lodge, was eene poort, van waar een slingerend voetpad naar Caversham park leidde. Dit pad liep naar een hek, niet ver van den ingang van het dorp, en daar dit een belangrijken hoek van zijnen weg afsneed, besloot Miles, die het bij zijn vertrek naar Mijrtle Lodge misgeloopen was, daarvan nu gebruik te maken, daar hij vóór alles wenschte de herberg te bereiken en zich van een avondmaal en een bed te verzekeren, voordat zij voor den nacht gesloten werd. Daar hij stevig doorstapte en niet langer door de hitte gehinderd werd, kwam hij goed vooruit en was reeds tot aan de omheining van het park genaderd waar die langs het voetpad, en in een zwaar begroeiden hollen weg uitliep, toen hij verschrikt werd door het hooren van fluisterende stemmen digt in zijne nabijheid, hetgeen onmiddelijk door den knal van een geweer gevolgd werd. De vredelievende Waddilove had denzelfden onoverwinnelijken afkeer van vuurwapenen als koning Jacobus van een ontbloot zwaard; hij kon zelfs geen geweer zien zonder te rillen; men oordeele dus over zijnen schrik bij het hooren van het schot, gepaard met een geritsel in de heg, alsof eene bende wilddieven zich daardoor een weg naar het voetpad baande. Door vrees overmeesterd en zeker dat, als hij gezien werd, zij hem voor een veldwachter zouden houden en natuurlijk doodschieten, en de vergissing niet eerder zoude bemerkt worden voordat hij als een patrijs op den grond lag, met een vijf en twintigtal schoten hagel in het lijf, verliet hij dadelijk het voetpad en dook in het dikke struikgewas ter zijde van den weg, waar hij zoo digt mogelijk in elkander kroop, ongevoelig voor de doornen en brandnetels, die hem op eene vrij stekelige wijze in hun midden ontvingen.

(*Wordt vervolgd.*)

en de officier van gezondheid 3de klasse van Andringa.

Aan boord van de stoomboot *Menado* zijn de 2de en 3de kompagnie, benevens de officier van gezondheid 3de klasse van Riemsdijk.

Nadat de troepen in de praauwen waren, zijn deze gezamentlijk door de *Bennett*, onder een driewerf hoera, naar de reede gesleept.

Wij zijn overtuigd dat zij, even als hunne dappere makkers op Celebes, op Borneo een lauwer te meer zullen voegen bij den krans die de Nederlandsche wapenen in Indie siert. Onze beste wenschen vergezellen hen.

BATAVIA — Het is aan de ijverige en onvermoeide nasporingen van de policie te Meester Cornelis, die steeds allen lof verdient, mogen gelukken, een gruwelijken moord, nu bijkans twee jaren geleden op den Inlander *Bidan* gepleegd, aan het licht te brengen en de daders van die euveldaad te arresteren.

De Inlander *Bidan*, landbouwer in de kampong *Tjawang*, in het zuiderkwartier der ommelanden, zoon van den Inlander *Moeng*, werd nu omstreeks twee jaren uit zijne kampong vermist.

Aanvankelijk hechtte men aan deze afwezigheid niet veel gewigt, wijl het vaak gebeurt dat Inlanders, wegens kleine geschillen en huisselijk ongenoegen, zich soms maanden lang uit hunne kampong verwijderen en dan eerst terugkeeren, waneer hunne gemoederen tot bedaren zijn gekomen. Doch toen *Bidans* wegblijven aanhield en men geene narigten hoegenaamd van zijn oponthoud kon verkrijgen, baarde zijn afwezen ongerustheid, en was het eerst toen dat men daarvan de policie deed kennis dragen.

Niets werd verzuimd, om *Bidan* op het spoor te komen, doch alles bleef even vruchteloos, tot nu korten tijd geleden eenige onvoorzigtige uitlatingen van personen, die aan deze misdaad de hand schijnen te hebben geleend, deden uitlekken dat hij zou zijn verslagen.

Den nacht vóór zijne verwijdering had hij doorgebragt ten huize van den Inlander *Ngantong*, in de kampong *Tjawang*.

Op dezen viel natuurlijk eerst de suspicie, dat was er werkelijk misdaad gepleegd, hij daarvan niet kon onkundig gebleven zijn. Hij werd dus gevat en bekende al ras, dat *Bidan* in den bewusten nacht, omstreeks te drie uren in de morgen, toen hij op een balé balé in het opene voorhuis van *Ngantong* lag te slapen, door de Inlanders *Kingkeet* en *Limoen*, door een doodelijken slag op het hoofd, met een houten hamer (geganden) is afgemaakt, waarna zij hem vastbonden, in een put van den Inlander *Ayne* wierpen en den put dempten.

De policie stelde onmiddelijk een plaatselijk onderzoek in, en deed de gedempte put, waarop katjang was geplant, weder uitgraven, waarop men ter diepte van circa 2 vadem, een menschelijk geraamte, in eene zittende houding en met de handen op den rug gebonden aantrof, dat bij de minste aanraking uit één viel.

Het baadje en een gedeelte van de broek, als ook het touw, waren nog niet vergaan, en zelfs de kleuren dier kleedingstukken nog duidelijk zigtbaar.

Aan dezen en aan een ring, die nog aan een der vingers stak, herkende *Moeng*, *Bidans* vader, het geraamte, als dat van zijn verslagen zoon.

Kingkeet en *Limoen* werden onverwijld gearresteerd, en hoezeer eerst halstarrig de hun ten laste gelegde misdaad ontkennende, beleden zij echter later hunne schuld.

Uit hunne afgelegde verklaringen is gebleken, dat *Limoen*, met behulp van *Kingkeet*, *Bidan* heeft verslagen, omdat deze een ongewenschten minnhandel zou hebben aangeknoopt met *Limoens* stiefdochter *Kono*.

Ngantong en *Aijde* hebben verklaard de gepleegde misdaad niet te hebben durven openbaren, uit vrees voor eene bedreiging van *Limoen* en *Kingkeet*, dat hun anders een gelijk lot als *Bidan* voor de deur zou staan.

Het laat zich vermoeden, dat *Bidan*, hoezeer hem slechts een enkele slag met den houten hamer op het hoofd was toegebragt, niet daaraan zal zijn bezweken; maar dat hij waarschijnlijk daardoor bedwelmd, in den put door verstikking den dood zal hebben gevonden.

BALI. — Den 28sten Nov. is de adsistent-resident, gecommitteerde voor de zaken van Bali en Lombok, in gezelschap van den ambtenaar S. T. Nieuwenhuizen naar Boeleleng vertrokken, ten einde dezen als controleur aldaar te installeren. Bij die gelegenheid bespeurde de adsistent-resident, dat de contracten, door Boeleleng met Karang-Asem, Bangli en Tabanan op aanzoek van het gouvernement gesloten, naar wensch werkten en onderlinge geschillen geheel in overeenstemming met die contracten werden uitgemaakt. Het verbeteren van den weg van Boeleleng naar Djembrana en de te Koetoel en te Yeh Hembang opgerigte passanggrahan's hebben de gemeenschap tusschen beide landen aanmerkelijk vermeerderd en den handel doen toenemen, zoodat kudden van 50 tot 80 runderen en paarden niet zelden van de eene naar de andere plaats langs boven bedoelden weg trekken. De vorstelijke familie te Boeleleng was zeer ingenomen met de in het voorjaar plaats gehad hebbende regeling der landrenten. Zij waren zonder moeijelijkheden geïnd; zoowel de inkomsten van den vorst, als die der panggewa's waren belangrijk toegenomen, hoewel de landrentschuldigen niet meer dan vroeger hadden betaald: slechts de inners dier belasting, de Sedahan's waren met de nieuwe regeling minder tevreden, omdat zij thans buiten de mogelijkheid zijn, om zoo als vroeger, een groot gedeelte der geïnde renten te verduisteren.

Met de vaccine bleef men steeds ingenomen.

Na de afschaffing op aanraden van den gecommitteerde van het *schaken eener vrouw met geweld* (Ngedjoek) is dit misdrijf niet meer voorgekomen.

Tijdens zijn aanwezen te Boeleleng had de gecommitteerde weder gelegenheid, om door zijn invloed de op een gepleegd misdrijf toegepaste harde Balinesche wetten meer in overeenstemming met de Westersche begrippen van regt en menschelijkheid te wijzigen.

In het overige gedeelte van Bali was alles rustig en liet de verhouding tot het gouvernement niets te wenschen overig.

(*J. B.*)

FRANKRIJK.

— Men heeft opgemerkt, dat de Keizerin sedert eenige dagen tegenwoordig is bij alle ministerraden, waarin de Keizer voorzit. Men wil natuurlijk hieruit zien dat de keizer de keizerin op de hoogte wil houden van alle politieke beraadslagingen voor het geval dat H. M. zich andermaal met het regentschap zou moeten belasten. De voorzorg doet plannen vreezen.

— Er hebben in de laatste dagen talrijke bijeenkomsten plaats gehad tusschen den graaf Walewski, prins Metternich en lord Cowley.

— De werkzaamheden aan den vorstelijken grafkelder te St. Denis worden ijverig voortgezet. Het voor de Keizerlijke familie bestemde gedeelte is bijna gereed, terwijl, naar men zegt, reeds toebereidselen worden gemaakt om het stoffelijk overschot van den hertog van Reichstadt uit weenen derwaarts over te brengen.

ENGELAND.

— Er is alhier eene actien-maatschappij opgerigt, met het doel om de in Zuid-Australie ontdekte kopermijnen, welke men zegt, dat zeer rijk zijn, te exploiteren. Zij wil een kapitaal van £ 160,000 in aandeelen van £ 2 bijeenbrengen.

— De hoogescholen van Oxford en Cambridge hebben dezer dagen besloten, gezamenlijk eene zending tot verbreiding van Christendom en beschaving in Midden-Afrika te stichten. Deze stap is vooral aan den invloed en de ontdekkingen van den beroemden reiziger Livingstone toe te schrijven. Het plan is, om weldra niet minder dan zes zendeling leeraars onder de leiding van eenen bisschop van de Anglikaansche kerk uit te zenden. Het bevorderen van de wetenschap en van nuttige bedrijven, als de katoenteelt en al wat tot uitroeijing van den slavenhandel in het binnenland van Afrika zou kunnen strekken, is in het doel der zending ingesloten. Men verwacht veel goeds van haar streven, en hoopt voor haar begunstiging van de kroon en van het parlement, en medewerking van het Engelsche volk te verkrijgen.

— Zaturdag jl. is het groote feestmaal der conservative partij te Liverpool gehouden om de opname van lord Derby in de orde van den Kousenband plegtstatig te vieren. Bij die gelegenheid is hem een adres van gelukwensching aangeboden, vervat in een zilveren koker, met gouden en andere kostbare ornamenten. Het adres voorzien van 7000 handteekeningen, alle van de conservative partij te Liverpool, en doet hulde aan de staatkunde van lord Derby, terwijl zijne laatste aftreding als eerste minister, het gevolg van eene parlementaire coalitie, betreurd wordt.

Lord Derbij vatte, nadat het adres hem was ter hand gesteld, het woord op en zeide onder anderen: Het doet mij leed, de verschillende partijen in het Huis der Gemeenten in haren tegenwoordigen betreurenswaardigen toestand te zien, want daaruit kan niets anders dan naleelen voor het land voortspruiten. Immers is het zonneklaar, dat geene der partijen, die het Huis verdeelen, thans eene voldoende meerderheid vormen kan, om een krachtig bewind zamen te stellen. Iedere partij, die aan het bewind is, is thans zoo zwak, dat zij zich elk oogenblik blootgesteld ziet, om door eene coalitie van de overige talrijke fractiën omver geworpen te worden. Wij zijn hier vereenigd, om onze gehechtheid te betuigen aan de ware beginselen van het *conservatisme* (toejuichingen). Ik wil door dat woord geen tegenstand tegen wezenlijk nuttige veranderingen te kennen geven; integendeel het sluit alle trapswijze en veilige maatschappelijke verbeteringen in, die in het algemeen belang zijn. Maar ik wil er door zeggen, dat het conservatisme een vijand is van de hevigheid der demagogie, en als zoodanig eene behoefte is voor het land. Onze beginselen hebben dan ook zoozeer worteL geschoten, dat, wanneer wij te rade gaan met de overdrevene vrees onzer tegenstanders, wij ons de volstrekte meerderheid in het Parlement moeten toekennen. Wat intusschen het tegenwoordige kabinet betreft, ik verlang niettegenstaande de toeneming onzer krachten, het niet onmiddellijk omver geworpen te zien. Er zijn evenwel overwegingen, die boven de partij-belangen staan en die in mijne oogen meer gewigt hebben: die overwegingen raken de belangen der kroon, den roem des lands onder de vreemde natien en den eerbied van het parlement zelf. Deze overwegingen pleiten voor eene verandering van kabinet, dat door eene geringe meerderheid van een half dozijn grillige stemmen in het parlement is ontstaan. Het is waar, wij hebben toen wij aan het bewind waren moeijelijkheden ondervonden; maar ik geloof, dat de moeijelijkheden van het tegenwoordige kabinet niet minder zijn. Zooveel is ten minste zeker, dat onze betrekkingen met het buitenland thans op verre na niet zoo vriendschappelijk zijn als voor eenige maanden. Het tegenwoordige kabinet is verlegen met de Italiaansche kwestie, en ik hoop, ik reken er zelfs op, dat het trouw zal blijven aan het eens opgevatte voornemen, om zich niet te wikkelen in de onderhandelingen van een congres, waartoe men de regering voorstellen zal doen.

Hierna vatte lord Malmesburij het woord, en deed uitkomen, hoe zeer de verstandhouding met eene naburige natie netelig was, toen hij aan het bestuur was gekomen. Die dagen van gevaar zijn thans voorbij, en hij hoopte dat eene vredebreuk met die natie nimmer weder zoo dreigend mogt worden als destijds. Eene alliantie met Frankrijk toch was voor Engeland van het uiterste belang. Hij verklaarde voorts dat het conservative kabinet, waartoe hij behoord had, in der tijd, zonder eenige aarzeling, den Keizer der Franschen erkend had, toen de Franschen hem als zoodanig gekozen hadden. Overigens had hij reeds vroeger persoonlijk den Keizer, alsmede zijne groote hoedanigheden leeren kennen zelfs voor dat hij in Engeland als balling was gekomen.

De Heer Disraeli verklaarde hierna, dat hij altijd eene staatkunde van vrede was toegedaan. Maar hij haastte zich er bij te voegen, dat eene mogendheid, wie ook, die in Engelands binnenlandsche onenigheden, in zijne partij-worstelingen eene gunstige gelegenheid meent te vinden voor eerzuchtige bedoelingen of vijandelijke aanrandingen, zich bitter teleurgesteld zou vinden, want de geheele volksgeest zou zich daartegen verheffen en daartegen opkomen met alle kracht, waarover Groot Brittannie kan beschikken (*levendige toejuichingen*.)

— De *Times* dringt er op aan, dat de Chinesche oorlog met of zonder Frankrijk in Maart worde ondernomen, om dien met den meesten spoed voort te zetten

ITALIE.

— Dezer dagen is door den generaal Garribaldi eene proclamatie aan de bevolking van Napels gerigt, strekkende om haar tot opstand te bemoedigen.

— In eene circulaire der pausselijke regering worden de redenen opgegeven, welke dat gouvernement hebben aangespoord om den graaf Della Minerva, den Sardinischen gezant te Rome, zijn afscheidspas te zenden. In die circulaire zet de pausselijke regering de bezwaren uiteen, welke bij haar hebben bestaan in het algemeen tegen Sardinie, en in het bijzonder tegen den Piemonteschen vertegenwoordiger. Zij verwijt aan het gouvernement van Turin, dat het zich ten aanzien van Romagna op eene wijze heeft gedragen, waardoor dadelijk inbreuk is gemaakt op de onzijdigheid der pausselijke regering, en dat het de tractaten heeft geschonden, mitsgaders het regt der volken, door de inlijving, waartoe de nationale vergadering te Bologna heeft besloten, te aanvaarden. Met nadruk doet de pausselijke regering uitkomen, dat de vergadering, aldus te werk gaande: „zich heeft geplaatst in eenen toestand van oproer tegenover haren wettigen souverein." Wat graaf Della-Minerva aangaat, deze wordt in de circulaire zeer bepaald beschuldigd van eene openbare vertooning in zijn belang te hebben willen uitlokken, door, na het ontvangen van zijne afscheidspassen, zijn verblijf te Rome te hebben willen verlengen, waardoor hij de pauselijke regering heeft genoodzaakt om zich te verstaan met den bevelhebber van het Fransche observatieleger, ten einde wanordelijkheden te voorkomen en de openbare orde te handhaven.

— Uit Napels wordt berigt, dat de lavastroomen, die sedert 1858 bijna onophoudelijk uit den Vesuvius vloeijen, thans aanleiding tot ongerustheid beginnen te geven aan de bewoners van Portici en San Jorio. Hetgeen deze uitbarsting onderscheidt van anderen is, dat zij gedurende 18 maanden aanhoudt. In de annalen van de Vesuvius, welke loopen tot aan het jaar 79 n. Chr, toen Pompeji werd bedolven, komen zoodanige verschijnselen niet voor. De drie hevigste uitbarstingen waren in het jaar 1631, toen Napels gedurende 16 uren werd bedreigd; die van 1737, toen de lava bijna de geheele stad Roesina verwoestte; en die van 1794 toen de lava in twee uren tijds twee mijlen bedekte. Thans, zijn bijna drie mijlen overstroomd.

Men berekent, dat uit den nieuwen krater, die in het vorige jaar door eene aardbeving is ontstaan, reeds meer dan 22 millioen kubieke ellen lava zijn uitgeworpen; de hitte van de lava bedraagt ongeveer 1000 graden Reaumur.

De Koning en de koningin bezoeken menigmaal de ongelukkige eigenaars der woningen, die onder een gloeijenden stroom zijn bedolven en geven hun op allerlei wijze ondersteuning.

De ciceroni maken thans medailles van lava met de borstbeelden van de Koningin en den koning, van Napoleon III, Victoria, Victor Emmanuel, en zelfs van Mazzini, Murat en Garibaldi.

— De dagbladen van Florence berigten dat het garnizoen dier stad den 23sten Oct. na het bijwonen eener militaire mis, trouw aan Koning Victor Emanuel gezworen heeft.

— De voorloopige regering van Toscane heeft onder de netelige omstandigheden van dezen tijd nog geld en tijd over voor het bevorderen der schoone kunsten. Het heeft besloten een aantal gewrochten van schilder- en beeldhouwkunst, alle strekkende om het volksgevoel der Italianen uit te drukken en aan te kweeken, op 's lands kosten te doen uitvoeren, en het heeft daarvoor bij besluit van den 17den Oct. een programma vastgesteld, zoodat de modellen en schetsen der uit te voeren kunstwerken door de kunstenaren voor het einde van dit jaar aan de akademie van beeldende kunsten te Florence ter beoordeeling zullen worden aangeboden.

Het Oostenrijksche gouvernement daarentegen heeft bekend gemaakt dat de hoogeschool van Padua, wegens de in Italië heerschende beweging der gemoederen, ook gedurende het winter-halfjaar 1859—1860 gesloten zal blijven, en dat zij naderhand in geen geval weder voor anderen dan ingezetenen van Oostenrijksch Italië zal worden opengesteld.

DUITSCHLAND.

Door den president der *Vereeniging van kunstenaars tot onderlinge ondersteuning en hulp*, te Dusseldorp, is door middel van eene circulaire de aandacht van alle kunstenaars en kunstliefhebbers gevestigd op het misbruik, dat er van het copiëeren van schilderijen in olieverf gemaakt wordt, hetgeen in de laatste jaren op zulk eene schikbarende wijze is toegenomen, dat men het noodig geacht heeft op middelen bedacht te zijn, om aan deze zwendelarij paal en perk te stellen. Men vindt namelijk zoogenaamde kunsthandelaars, die orgineele werken van bekende meesters, fabriekmatig door in verval geraakte of van talent ontbloote personen in dagloon laten copieeren, waarbij men zorg draagt dat de monogrammen of onleesbaar of met verandering van de eene of andere letter geschreven worden, ook wel met bijvoeging van het woordje *naar*, dit laatste echter zoo, dat het achter de vergulde lijst verborgen is. Deze copieen worden dan in groot aantal den liefhebbers aangeboden, onder eigen of vreemde namen op verkoopingen gebragt en tot betrekkelijk goede prijzen verkocht. Soms worden op de verkoopingen eerst de originelen vertoond, om later uit de lijst genomen en met copieen verwisseld te worden en dergelijke kunstgrepen meer. Als voorbeeld wordt aangehaald, dat een der ijverigste zoogenaamde kunsthandelaars van die soort, die wegens een zoodanig bedrog terecht stond, volgens eigen bekentenis voor de regtbank, een schilderij van een meester te Dusseldorp 21 maal had doen copieeren; terwijl uit het getuigenverhoor bleek, dat zulke copieen tegen een dagloon van 25 sgr. tot 1 th. vervaardigd worden.

— Volgens het *Dresdener Journal* zal Engeland, zonder voorafvoorwaarden te stellen, een gevolmagtigde naar het congres zenden. Het blad wil weten, dat het congres te Parijs zal vergaderen.

— Voortdurend wordt door den ministerraad behandeld het vraagstuk, rakende de betrekking, waarin Venetie tot het Keizerrijk zal komen. De stemming, welke alhier ten dien opzigte heerscht, is bijna lijnregt in strijd met hetgeen in den brief van Keizer Napoleon aan Koning Victor Emmanuel nopens de toekomst van Venetie wordt gelezen. Het laat zich zeer betwijfelen, of er ten deze op-

zigte wel spoedig eene meerdere overeenstemming zal tot stand komen, hetgeen zoo vurig wordt gehoopt door hen, die de beslechting der bezwaren op het aanstaand congres verwachten.

— De *Oesterr. Zeitung* bevat een artikel, hetwelk in scherpe bewoordingen de pogingen laakt van de partij onder de Hongaren, die zich bij uitnemendheid de nationale noemt. „De regering behoeft den steun dier partij niet, welke zich het regt aanmatigt om aan het hoofd des lands zich te stellen. De regering heeft zeer veel ter gunste van Hongarije verrigt wat betreft de gemeentelijke en gewestelijke belangen. Eerlang zullen de noodige verordeningen op de vertegenwoordiging des lands worden uitgevaardigd; andere even gewigtige besluiten mogen worden te gemoet gezien. Wij willen hopen, dat bedoelde partij slechts het welzijn des lands op het oog zal hebben; wil zij de aangeboden hand niet vatten, wel nu, dat zij dan op eigen krachten steune en men zal zien dat het doel, waarnaar zij behoort te streven, niet zal worden bereikt.

— In de diplomatieke kringen alhier verzekert men, dat de Russische gezant alhier, de Heer v. Balabine, in den laatsten tijd tegenover het kabinet van Weenen eene meer verzoenende gedragslijn heeft aangenomen; of men hieruit kan opmaken, dat tusschen Oostenrijk en Rusland eene betere verstandhouding bestaat, valt moeijelijk te zeggen. Daarentegen wordt bepaald verzekerd, dat in de bekende bijeenkomst te Breslau geen tractaat tusschen Pruissen en Rusland is tot stand gekomen.

— De reorganisatie van de infanterie van het Oostenrijksche leger heeft haar beslag bekomen. Het aantal regimenten wordt van 62 op 80 gebragt. De thans bestaande zullen daartoe hunne derde bataillons afgeven. Elk regiment zal alsdan bestaan uit twee veldbataillons, ieder van 6 compagnien, en een depot van 4 compagnien. Twee regimenten zullen, met een bataillon jagers, eene brigade uitmaken, waarvan het aantal derhalve eene vermindering zal ondergaan, terwijl drie legercorpsen, namelijk het 9de, 10de en 11de, worden ontbonden en het aantal dezer corpsen op acht wordt bepaald.

Ook de taktiek voor de infanterie zal ten gevolge van de zoo duur gekochte ondervinding van den jongsten oorlog, en bij de belangrijke verbetering der vuurwapenen, voornamelijk wat betreft de dienst der tirailleurs en het opstellen der reserven, eene wijziging ondergaan.

— De reis van den minister von Hubner naar Hongarije heeft, gelijk blijkt, in verband gestaan met de binnenlandsche staatkunde. Z. E. heeft eene conferentie gehad met graaf Karoly, een der woordvoerders van de oud-behoudende partij daar te lande, bij welke de hooggeplaatste personen, tot de genoemde partij behoorende en in den omtrek gevestigd, tegenwoordig zijn geweest. Bij die gelegenheid heeft de minister te kennen gegeven, dat men in Weenen niet ongenegen is, afstand te doen van het tot dus verre zoo gestreng volgehouden centralisatie-stelsel, maar wenschte te weten, wat men van Hongaarsche volksleiders verlangde, ten einde van weerskanten tot eenen bevredigenden toestand te kunnen geraken. Daarop is vrij eenstemmig geantwoord, dat men tot dat einde begeerde: „het herstel van de aloude Hongaarsche municipale wetten, in verband met de historische regten der Hongaren, de census der senioren: het regt van vertegenwoordiging; de vrije beschikking over de domesticale kassen, en een landdag; — alsmede het herstel van het grondbezit van het aloude Hongarije, en de krooning des Keizers als Koning van dat rijk." De minister moet die heeren hebben beloofd, al wat in zijn vermogen was te zullen aanwenden om eene gunstige beschikking dienaangaande te verwerven. De zaak zal alzoo vermoedelijk eerlang in ernstige overweging worden genomen.

— Heden begaf de Heer v. Bruck zich in een bijzonder gehoor tot den Keizer met het doel om zijn ontslag aan te bieden. De Keizer heeft dit niet willen aannemen. Hij gaf den minister te kennen, dat de financiele toestand des lands, ten gevolge van misbruiken welke vroeger hebben plaats gehad, ongunstig mogt worden genoemd, maar dat nu deze nalatenschap was aanvaard de meest geschikte middelen behoorden ter hand genomen te worden, om de bezwaren uit den weg te ruimen. Daartoe had de minister reeds de krachtige hand geboden, en, naar de Keizer hoopte, zou hij dit verder blijven doen.

— Gisteren ochtend heeft de Prins-Regent, vergezeld van zijn zoon, Prins Friedrich Wilhelm en vele andere Prinsen, benevens een luisterrijken staf, zich naar het jagtslot Grunewald begeven, ter viering van den St. Hubertusdag. Al de Prinsen en Prinsessen van het koninklijk huis, die zich te Potsdam bevinden, waren insgelijks derwaarts vertrokken. De Prinsessen hebben de jagt met rijtuig medegemaakt. Een groot diner, gelijk gewoonlijk in vroegere jaren bij die gelegenheid werd gehouden, heeft daarbij niet plaats gehad. De groote jagt heeft dus tot een klein diner geleid.

— De intendant-generaal der koninklijke schouwburgen in deze hoofdstad heeft de volgende verordening aan de verschillende hof-tooneelspeelsters toegezonden. „Bij alle costumen, zoowel moderne als andere kleederdragten zonder uitzondering, zal voortaan geen gebruik meer gemaakt mogen worden van dusgenaamde crinolines, namelijk, zoodanige onderkleedingen, welke de bewegingen van het ligchaam niet volgen. De dames zullen zich van kleederen behooren te bedienen, welke bij het gaan, nederzitten of omarmen niet hinderlijk zijn."

— Men meldt uit Bremen, dat de reeders zich ten gevolge van den wankelbaren toestand der politiek, zoo veel dit uitvoerbaar is, van hunne zeilschepen ontdoen. De stoombooten daarentegen worden in grooter aantal in de vaart gebragt, dewijl de laatst bedoelde schepen op lange reizen minder gemakkelijk door oorlogsbodems weggenomen kunnen worden en ligter eene haven kunnen aandoen in geval een oorlog is uitgebroken.

— Ten einde de schatkist zoo veel mogelijk te ontlasten, zal, te rekenen van 1°. November, geene oorlogstoelage aan de troepen, in Italie garnizoen houdende, meer worden uitbetaald. Van verdere bezuinigingen bij het leger is tot heden geen sprake.

— Aan verschillende oorzaken wordt de reis van den aartshertog Ferdinand Max toegeschreven; algemeen wordt ondersteld dat de aanleiding tot zijne langdurige afwezigheid moet gezocht worden in verschil van gevoelen omtrent het regeringsstelsel, hetwelk de Keizer volgt. Men verzekert, dat de prins niet geneigd is om andermaal de betrekking van stedehouder van Venetie op zich te nemen. Ten opzigte van den toestand van dit gewest is nog niets bepaald, hoedanig de betrekking met het Keizerrijk zal worden geregeld. Men houdt het er voor dat de regering de beslissing van het congres wil afwachten, omtrent de Italiaansche confederatie.

RUSLAND.

— De Russische consul te Hakodadi meldt, als een blijk van toenadering der Japannezen tot Europa, dat den Japanschen cadetten de Russische en Engelsche taal wordt onderwezen.

— Volgens berigten uit Warschau, zijn aldaar twee dochters van een Israelitisch bankier gehuwd, welke ieder van haren vader een bruidsgeschenk van 4 millioen Poolsche guldens (ruim 1 millioen Neder.) hebben ontvangen.

— De Keizer van Rusland is van Dunaburg te Tjarskoje-Selo teruggekeerd. Hij heeft de reis gedaan op den spoorweg van Warschau en legde in 16 uren tijds de 550 mijlen af, welke reeds zijn voltooid. Hij maakte daarbij gebruik van den fraaijen trein, hem door de groote maatschappij der Russische spoorwegen aangeboden en te Parijs vervaardigd. De Keizer heeft aan den raad van bestuur en den directeur der maatschappij zijne tevredenheid betuigd.

— Aangaande den Russischen bankier Stieglitz, wiens wereldberoemd huis tegen 1 Jan, 1860 door zijn gevolmagtigde, den Heer Feleisen wordt geliquideerd, verneemt men nog het volgende: Hij was betrokken in al de groote financiele operatien des gouvernements, hij bezat fabrieken, suiker raffinaderijen, enz. De vader van Stieglitz kwam voor omstreeks 50 jaren naar Rusland. Hij was te Arolsen uit Israëlitische ouders geboren, doch ging van het Joodsche tot het Protestantsche geloof over. Reeds kort na zijne komst in Rusland begon hij zijne zaken en ontwikkelde daarbij veel schranderheid, stichtende hij het vermaarde huis, hetwelk hij aan zijnen zoon overdroeg met den titel van baron, een hoogst achtbaren naam, en eene fortuin, die zoo in kapitalen als in vaste goederen op eene waarde van 30 millioen frcs. werd geschat. De zoon stelde zich aan het hoofd des huizes en bestuurde het met zooveel tact, dat hij gezegd wordt met 70 millioen roebels, de zaken te liquideren. Dit hoogst aanzienlijk fortuin bestaat in kapitalen in de Russische banken, in actien van de beste Russische compagnien in vaste goederen in het zuiden van Rusland, waar zijne gronden door lijfeigenen worden bewoond. Ook in Duitschland heeft hij vaste goederen. De Heer Stieglitz bezit den rang van staatsraad in werkelijke dienst die hem den titel verschaft van Excellentie. Hij is versierd met het grootkruis der orde van St. Stanislaus. Reeds vroegtijdig zeer rijk zijnde, besloot hij een fatsoenlijk, doch onbemiddeld meisje, met name Mulier te huwen; deze echt heeft hem echter geene kinderen geschonken. De reden der terugtreding van den Heer Stieglitz uit zijne zaken meent men daarin te moeten zoeken, dat de tegenwoordige Russische minister van financien geen monopolie meer wil toelaten in de geldelijke operatien van Rusland.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
Januarij	3	Nederlandsche	Amicitia	D. Graaff	Singapore.
„	—	„	Kattammal Maas Bandan	J. G. C. Löding	Amoij.
„	4	Ned. Ind.	Stoomschip Palembang	W. A. J. Kuller	Batavia en Samarang.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Pruissische	Delphin	Klein	Nederland	Fraser Eaton & Co.
Sardinische	Lijdia	Bazano	„	„ „ „ „
Nederlandsche	Hendrik Jan	J. van der Meijden	„	„ „ „ „
Amerikaansche	Fortuna	Scudder	Boston	„ „ „ „
Zweedsche	Augusta	Sandeberg	Nederland	„ „ „ „
Nederlandsche	Johannes Lodewijk	Van der Waal	Onbepaald	„ „ „ „
Hamburgsche	Herschel	Hauschild	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Amerikaansche	Witch	Hultman	Boston	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Ellen	Wentholt	In reparatie	B. Kopersmit & Co.
„	Eensgezindheid	Flik	Zonder	„ „ „ „
„	Eclipse	C. J. Doeksen	Amsterdam	„ „ „ „
„	Delftshaven	Schaap	Nederland	„ „ „ „
„	Alcor	F. J. van Oppen	„	„ „ „ „
„	Dorothea Henriette	D. Smit	Holland	B. J. van Eck & Co.
„	Diligence	L. Smits	„	„ „ „ „ „ „
„	Antelope	Kapt. Valberg	Zweden	„ „ „ „ „ „
Zweedsche	Caroline	A. P. Dijberg	Onbepaald	„ „ „ „ „ „
Hollandsche	Nederland en Oranje	Van Ruijven	„	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Jan van Brakel	C. Verheij	China	E. Ten Brinck & Co.
„	Almelo	R. P. Tjebbes	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
„	Stad Assen	H. J. Haverbult	Nederland	„ „ „
„	Jan Pieterz Koen	A. C. Hugenholtz	Nederland	„ „ „
Fransche	Stoomcorvet Phlegeton	Capt. de frégate, Theodore Picard	In reparatie	P. Kervel.
Nederlandsche	Agatha en Maria	W. B. van Zijp	In reparatie	P. Kervel & Co.
„	Vrijhandel	W. Leverstein	Onbepaald	„ „ „ „
„	Batavier	A. de Voogd v. d. Straaten	Nederland	J. F. van Leeuwen & Co.
„	Cortgene	D. Dunlop	Rotterdam	Anemaet & Co.
Engelsche	Nina	W. Lingard	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
„	Sophia Fraser	Crawfurd	China	„ „ „ „
„	Scotch Lassie	Fels	Balie	„ „ „ „

Aangekomen Passagiers.

Met de Ned. Ind. stoomschip *Palembang*, Detingmeijer, offic. van gezondheid, de heer ten Sijthoff.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Zijner Majesteits wachtschip Batavia

OORLOGSCHEPEN
Suriname,
Madura,
Princes Amelia,
Groningen,

DE SCHEPEN
Herschel,
Alfulck,
Fulkus So-oot,
Fathool Mobarak,
Delphin,
Faildul Mobarak,
Aloosmanie,
Eclipse,
Ammana Tulbarie,
Diligence,
Fortuna,
Augusta;

DE STOOMSCHEPEN
Koningin der Nederlanden,
Banda;

DE BARKEN
Fatal Ma-an,
Naim Balgijer,
Meteor,
Abbool Hassim,
Witch,
Dorothea Henriette,
Ellen,
Joedul Barie,
Fathol Madjiet,
Pictura,
Assad Dulla,
Agatha en Maria,
Oosterling,
Lidia,
Eensgezindheid,
Batavier,
Almelo,
Stad Assen,
Antelope,
Baboel Haer,
Arief Banjermaas,
Goansien,
Delftshaven,
Hendrik Jan,
Vrijhandel,
Cortgene,
Jan van Brakel,
Laurison,
Hoksing,
Jan Pieterszoon Koen,
Fathul Karim,
Fathoor Rachman,
Hing Goan,
Alcor,
Dennok Bientang Toedjoe,

DE BRIKKEN
Risgil Hair,
Talsum,
Banda Balhair,
So-Ootdin,
Elmachboelie,
Fulkus Seroer,
Sophia Fraser;

DE SCHOENERS
Sarie Tengaroong,
Carolina,
Srie Cheribon,
Jupiter,
Bintang Tjaigoan,
Witch of The Wave;
Nina,

DE KOTTERS
Riengit,
Tedok.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

26 Dec. het Zweed. schip *Constance*, gezagv. S. P. A. SODERBERGH, van Soerabaija.

30 Dec. het Nederl. schip *Macasser*, gezagv. J. RIP, van Soerabaija; de Ned. Ind. kotter *Krabbe*, gezagv. MARDAM, van Soerabaija.

VERTROKKEN.

29 Dec. het Nederl. schip *Scheveningen*, gezagv. S. K. ANNOKKER, naar Nederland; de Ned. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. KATJOONG, naar Soerabaija.

30 Dec. het Nederl. schip *Rotterdam*, gezagv. H. POORT, naar Nederland via Indramaijoe.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

De Ned. schepen Christina Helena, Cornelia, Johanna Maria, en Macasser; het Hamb. schip La Rochelle; het Zweed. schip Constance; de Ned. Ind. kotters Mad Mira, en Krabbe.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 2den en den 3den Januarij 1860.

UITVOER

Naar Grissee per de Ned. Ind. bark *Fatus Seroer*, gezagv. SECH ALIE BEGAWIE.

Ballast.

Naar Pasoeroean en Probolingo per de Ned. Ind. brik *Talsum*, gezagv. DE VOS.

Ballast.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Cortgene*, gezagv. D. DUNLOP.

50 picols rotting, ANEMAET & Co.

Naar Batavia via Samarang per het Ned. Ind. stoomboot *Banda*, gezagvoerder NIJE.

25 vaten gez. vleesch, FRASER EATON & Co; 2 kisten wollen goederen, MATHIEU EBBS RUYS & Co; en andere kleinigheden.

Marktprijzen.

SUIKER *f* $15^{1}/_{4}$ @ *f* $15^{1}/_{2}$.—
KOFFIJ.
RIJST (CARGA) ꝑ koijang *f* 130 @ *f* 150.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 160 @ *f* 180.—
KOEHUIDEN ꝑ picol.
ARAK ꝑ legger. *f* 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. *f* 11 @ *f* 12.—
ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—
WIERELKOREN

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.